

mange andre meget, meget, meget klart forudså, hvad der ville ske.

Og derfor vil jeg godt bede hr. Villy Søvndal om at bekræfte, at følgende citat, som er af mig selv fra debatten i oktober, er i nøje overensstemmelse med, hvad både SF og Enhedslisten sagde, nemlig:

»Da man ikke har en plan for, hvad man vil gøre, hvis bombardementerne ikke lykkes, giver man serberne frit spil i Kosovo og prisgiver den kosovoalbanske befolkning til den reaktion, som kommer fra de serbiske nationalister, og når vi husker Srebrenica, når vi husker Gorazde, når vi husker Sarajevo, så ved vi, at den reaktion, den bliver ikke munter.

Man kan sagtens forestille sig, at disse flyangreb bliver meget langstrakte, for på kort sigt kan flyangreb ikke i sig selv hurtigt afgøre en konflikt«.

Jeg vil bare bede hr. Villy Søvndal bekræfte, at vi havde en meget præcis analyse af situationen; der blev desværre ikke lyttet til den.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil såmænd blot bekræfte, at det, jeg citerede, var spørgsmålene, men jeg synes, man skal have svært ved at forstå dansk, hvis man ikke kan forstå, hvad de spørgsmål var rettet imod.

Jeg kan så fuldt ud bekræfte hr. Søren Søndergaard. Jeg tror, jeg vil lave en samling af artikler, som dels jeg har skrevet, dels andre SF'ere har skrevet, dels Enhedslistens folk har skrevet, bare for at understrege, at det her jo ikke er et spørgsmål om at være bagklog. Jeg synes oven i købet ikke, det er et spørgsmål om at være særlig klog, og det er dét, jeg synes er problemet i det. At det er så let at forudse, at det kan undre, at det har været så svært.

Peter Skaarup (DF):

Der skal ikke herske tvivl om, at i Dansk Folkeparti er vi meget bekymrede for den udvikling, der i øjeblikket foregår i Kosovo. Vi er af den opfattelse, at det er vigtigt at hjælpe på alle mulige måder i området, både når det gælder flygtningehjælp, og når det gælder bygning af landsbyer i området, sådan at vi kan afhjælpe de store flygtningeproblemer, der er lokalt.

Men vi er også af den opfattelse, at de militære aktioner, som NATO og dermed Danmark er i gang med, har været medvirkende til, at vi har fået de her store flygtningeproblemer, som vi ser i øjeblikket. Alt tyder på, at bombe-

menterne har været medvirkende til, at Milosevic er blevet stærkere internt i Jugoslavien, og at flygtningesituationen er blevet forværret, kraftigt forværret ved, at Milosevic med forøget styrke har kunnet fortsætte de her udrensninger, som alle heldigvis tager afstand fra.

Derfor er spørgsmålet nu: Kan vi opnå noget ved fortsat at bombe, eller er den bedste mulighed for at løse denne her konflikt og hjælpe de mennesker, der kommer i klemme på grund af konflikten hver eneste dag, at stoppe op og tænke os om en ekstra gang?

For os at se i Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl. Vi mener, det er vigtigt, at vi stopper op nu, for den eneste anden konsekvens, der kan drages, er, at vi begynder at indsætte landstyrker, at vi sender flere fly af sted, at vi sender skibe af sted, ubåde osv., og spørgsmålet er, om den sikre taber i den sidste ende ikke bliver NATO, det NATO, som bl.a. Dansk Folkeparti bakker meget kraftigt op om.

Den britiske general sir Michael Rose har i Sunday Times i søndags meget klart sagt, at Vesten har tabt krigen, og at NATO-landene ikke længere har de militære mandskabsressourcer, der skal til for at klare en flerårig landkrig mod serberne, selv ikke hvis den politiske vilje er til stede. Og det er jo noget, der må kalde på meget alvor her i Folketinget, for alt tyder på, at planen er, at man i løbet af ret kort tid er nødt til at anvende landstyrker, hvis man vil opnå de mål, man vil fra bl.a. Danmarks side.

Målene skulle jo så være at sætte Milosevic helt på plads og at sørge for, at de flygtninge, der er på flugt i øjeblikket, kan vende tilbage. Men problemet er altså bare, om en sådan landkrig overhovedet kan gennemføres, og om man kan besejre serberne i en sådan landkrig. Og det er vi meget stærkt i tvivl om i Dansk Folkeparti, og vi mener i hvert fald, at hvis det skal kunne lade sig gøre, vil det medføre så alvorlige tab og kræve så mange ressourcer fra NATO's side, at vi ikke er villige til at bruge de kræfter på det, der skal til. Mange danske soldater og mange NATO-soldater kan komme til at lade livet i en sådan indsats, og det mener vi altså ikke vi kan medvirke til.

Vi har i Dansk Folkeparti konstateret, at ud over de fire fly, som vi taler om i dag via beslutningsforslag nr. B 128, er der altså tale om, at NATO også – og det undrer os i øvrigt, at det ikke er kommet til Folketingets kundskab før i går og i dag – har rettet henvendelse til